

סמ"ר שוורץ אושרי

5222221

בן דולי ויצחק

10.12.1977 נולד בלי כסליו תשל"ח

21.11.1995 התגייס לצה"ל ב-

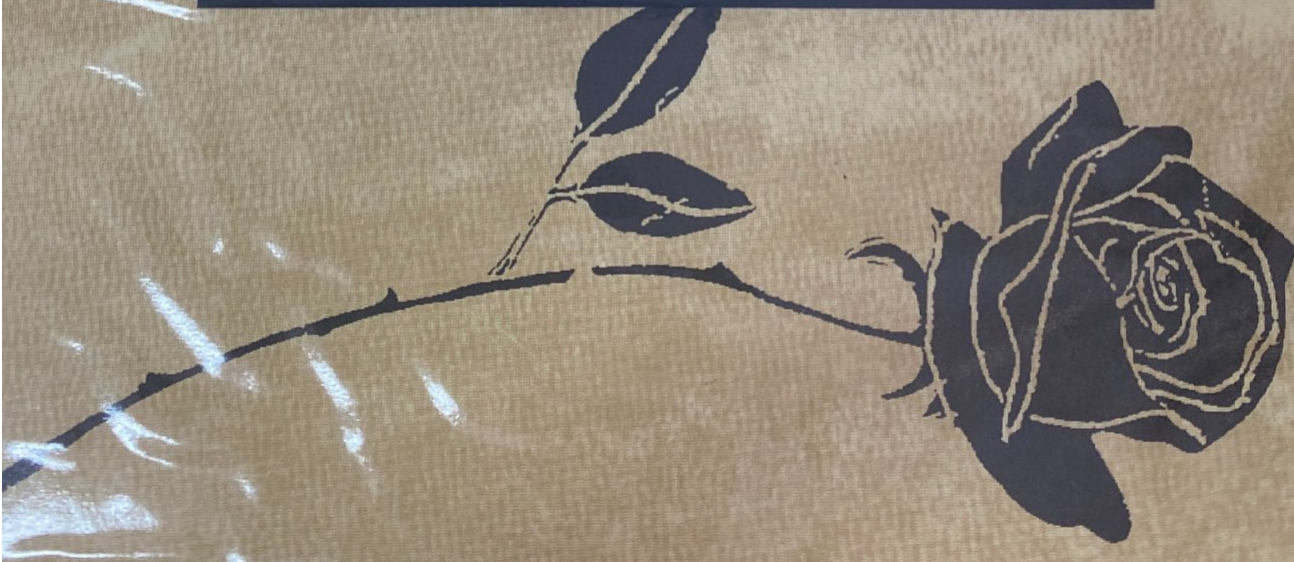
שרת בגדוד "גדעון" (13)

28.8.1997 נפל בכ"ה באב תשנ"ז

בעת מילוי תפקידו.

בן דולי ויצחק שוורץ, נולד בל' כסלו תשל"ח (10/12/1977), בחדרה.
 אושרי למד בבי"ס יסודי "רטשילד" ובחטיבת הביניים "שרת" באור-עקיבא,
 אחרי כן בביה"ס התיכון "תחכמוני" חדרה, במגמת שירת.
 אושרי, נקרא בשמו על-ידי חוריו בכדי שישב לחם אושר ואמנם במשך 20 שנות
 חייו הוא לא אכזב. כשמו כן הוא. הוא היה ילד נער ומתגבר שחיוך תמיד על פניו
 ולעולם לא התלונן על קושי. תמיד היה ה"רעשן" של החברה וכולם ידעו
 והרגישו כשהוא בסביבה. תמיד מוקף חברים. אהב את חבריו הטובים וידע להיות
 חבר אמיתי ולעזור כשצריך.
 אושרי, היה גבוה ותמיד ועל פניו התנוסס תמיד חיוך טוב ומרגיע. היה חברותי
 ומוכן תמיד לעזור לזולת. בכל היה חרוץ, עקשן ומתמיד. שימש תמיד דוגמא
 ומופת לחבריו בהליכותיו ובכנותו, היה אדם ישר.
 אושרי היה חובב ספורט וכל הקשור לסיכון והרפתקאה. אהב לצלול, לגלוש,
 לשחק כדורגל וכדורסל. אהבתו הגדולה היתה הים.
 מחנכו אף היטיב לתארו, בחוברת שהוצאה לזכרו על-ידי חבריו:
 "אתה היית מסמר הכיתה. האופי החייכני שלך שבה כל לב וחוש החומור שלך
 גרם לרבים להתגלגל מצחוק. בשיעורים היו לך הברקות ולא חסרו לך פטפוטים
 של גיל הנעורים, שובבות חינונית של נער מתבגר וכמובן לא חסרו הצרותיך
 שלפעמים היו כמשב רוח רענן..."
 בסיום לימודיו נסע עם אביו לטיול שורשים ברומניה, ובזמן שנתר עד לגיוס עבד
 עם דודיו בגולף.
 אושרי, התגייס לגולני בנובמבר 1995, לגדוד "גדעון" בפלוגה הרובאית. גולני היה
 בנשמתו וחלומו מאז כיתה י' בעודו נער בן 16. לאחר טירונות קשה ומפרכת אשר
 סיים בהצלחה המשיך את מסלולו הקשה בגדוד ובקורסים שעבר והאחרון היה
 קורס סמלים. אהב את שירותו ואף פעם לא התלונן שקשה. "מורעל" בנשמתו.
 תמיד החיוך.
 אושרי ראה את עתידו בצבא כקצין או לאחר השחרור כמאבטח אישים. אהב
 מאוד את חיי הצבא.
 במכתב ששלח סא"ל ניר רגב מפקד היחידה למשפחה ציין: "אושרי היה חייל
 למזפת, מלא מרץ ושמחת חיים, חייכן ומסור, דמות אהובה בקרב מפקדי וחיילי
 הפלוגה הרובאית".
 ב- 26.8.1997 יצא אושרי וחבריו, למארב נגד מחבלי אמל בדרום לבנון בואדי
 סלוקי. ב- 28.8.1997 פרצה אש בואדי מאש ארטלרית וחמישה חיילים ובהם
 אושרי נשרפו חיים.
 אושרי השאיר אחריו הורים - דולי ויצחק, שלוש אחיות - קרול, שני וחני,
 אחיינית שלא הכיר - סתיו, ומשפחה גדולה ומורחבת שבורה והמומה מאובדנו.
 לאחר נפילתו הועלה לדרגת סמ"ר.
 חבריו הקרובים הוציאו חוברת לזכרו ובה כלולים דברי בני המשפחה וחברים על
 דמותו ותצלומים. כן נערך ערב לזכרו ובו השתתפו מאות אנשים חברים ומשפחה.
 הוקמה אנדרטה בצמון הארץ לזכרם וכן בבית ספרו בחדרה.
 בספטמבר 1997 נערך במועדון הגולף בקיסרים גביע אור-עקיבא לזכרו ובו
 השתתפו רעיית נשיא המדינה הגב' ראומה ויצמן, ראש המועצה המקומית, מנהל
 הגולף ואזרחים רבים.
 כמו כן נערך טורניר כדורגל באור-עקיבא לזכרו. טורניר זה יערך כל שנה על שמו
 ולזכרו.

גדוד "גדעון"

טרגדיה בלבנון: אש שנורתה מארטילריה ומסוקים

כיוון עם הרוח,

ארבעה

במילכודת

ההצלחה הפכה לאסון כבד: כוח של גולני ששכב במארב חיסל ארבעה מחבלים מאידגון "אמל" ■ לאחר מכן ביקש סיוע ארטילרי ואווירי; מידי המסוקים והתותחים פרצה דליקת קוצים במרחק 807 מטרים מהכוח ■ לפתע השתנה כיוון הרוח – והלהבות רדפו אחר החיילים ■ לוחמים שניצלו חזרו לאחור בניסיון להציל את חבריהם ■ מסוקים נחתו בתוך הלהבות כדי לחלץ את הלוחמים ■ 4 נהרגו, 6 נפצעו, אחד מהם במצב אנוש ■ עוד הביטחון: אירוע טראגי ונדיד שהתרחש בפעילות מיבצעית חשובה ■ הרמטכ"ל שיבח את אומץ ליבם של החיילים וצוותי המסוק ■

לעבר מחבלים | הציתה דליקת ענק - ששיתחה

ופגעה בכוח גולני

חיילים ניספו אש בוואדי

האסון - שלב אחרי שלב

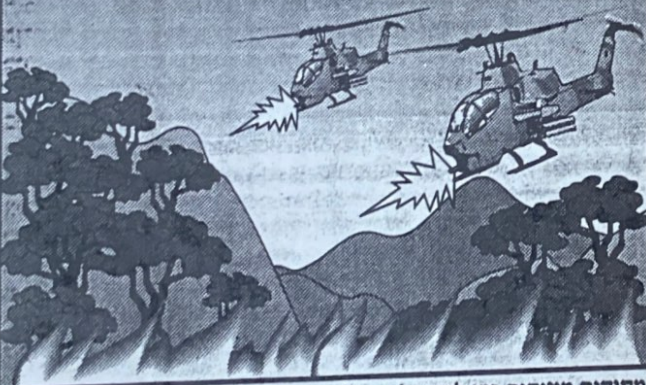
אסון בלבנו

① ההיתקלות

כוח גולני נתקל במחבלים מאירגון "אמל". מתפתחים חילופי אש כבדים, במהלכם נהרגים 4 מחבלים.

② האש פורצת

מסוקים מוזנקים כדי לסייע לכוח בלחימה ובחילוץ. כתוצאה מחילופי הירי הכבדים, בהשתתפות המסוקים וארטילריה, מתלקחת הצמחיה הסבוכה בוואדי והאש מתפשטת במהירות.

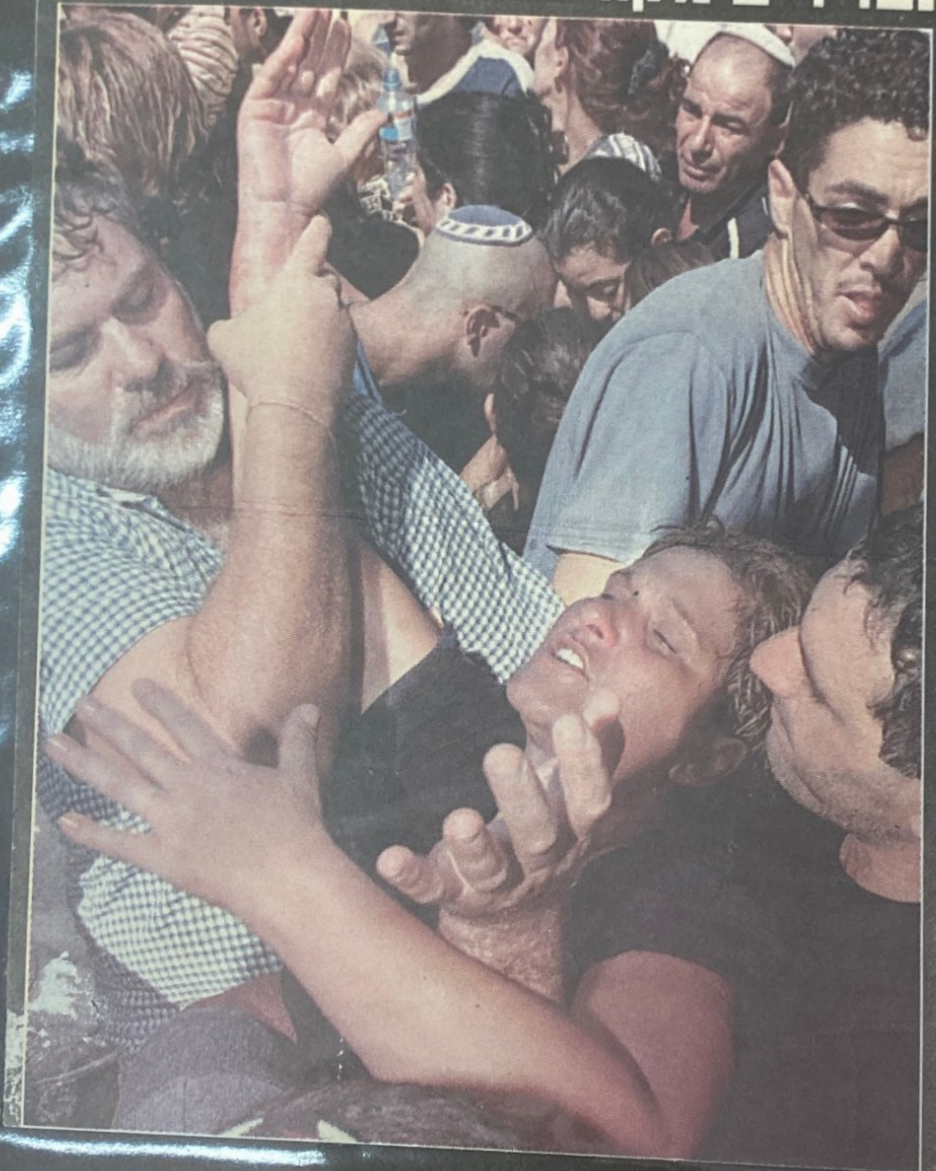
③ החיילים נלכדים

החיילים נלכדים בתוך הוואדי העמוק. האש חוסמת את מוצא הוואדי, וחיילים נאלצים להימלט דרך המדרונות התלולים, אולם האש משיגה אותם. ארבעה חיילים נלכדים בלהבות.

כבוד
אחרון ...

נפרדים מקורבנות מלכודת האש

"אושרי, עכשיו אבד האושר"

סמ"ד אושרי שוורץ

"אושרי אמר שלבנון עדיפה על בילוי באילת"

מאת דורון גולן, כתב "ידיעות אחרונות"
אתמול בערב, מעט לפני השעה 8, ישבו אמו ואביו של סמ"ד
אושרי שוורץ (19) מאור-עקיבא על הסטל ליד ביתם. לפתע הם
ראו רכב צבאי ובו קצין
העיר ונציגי צה"ל.

"אל תגידו לי שהבן שלי
מת", צעקה אמו של אושרי.
"למה חתמתי לז? אני צריכה
למות במקומו. עוד פעם קצין
העיר בא אליי, אני לא רוצה
את זה", הוסיפה בבכי.

בתוך שניות התמוטט עול
מה של אחת המשפחות המוכ
רות ביותר באור-עקיבא.

בעלה הראשון של האם נה
רג במלחמת יום הכיפורים.
בעלה השני נפצע בפניו מבק
בוק תבערה ב'87' במהלך
האינתיפאדה. אושרי גדל וה
תחנך באור-עקיבא חלם לש

רת בחטיבת גולני מאז למד בחטיבת הביניים. לפני שירותו הצבאי
הודיע לאמו, כי אם לא תחתום לו על האישור לשירות קרבי, הוא יע
זוב את הבית. לפני חודש בדיוק סיים קורס סמלים ויצא לחופשה שא
חריה עלה עם פלוגתו ללבנון.

שלושם בלילה התקשר אושרי הביתה, אמר כי הוא מגיע לחופשה
סוף שבוע וביקש מאחותו הקטנה להכין את חדרו.

כשהגיעה הבשורה המרה לשכונה, באו מאות חברים ושכנים לנחם
את המשפחה. רבים מהם פרצו בבכי מר ונפלו זה על כתפו של זה. בין
המנחמים היה גם ראש המועצה, יעקב ארדי, המכיר את המשפחה
שנים ארוכות.

"הוא היה ילד טוב וביישן. הוא התעקש ללכת לגולני. כששאלו
אותו על לבנון, הוא אמר שזה יותר טוב מבילוי באילת. כשאמרו לו
לעזוב את גולני לחיל עורפי, הוא לא היה מוכן לשמוע על זה ותיכנן
לצאת לקורס קצינים", סיפר אתמול רה"ו של רועי, שלמה אלקובי.

אושרי התיר אחריו את ההורים: דולי ויצחק, אחות גדולה מניסור
איה הראשונים של האם, קרול (24), ושתי אחיות קטנות, שני (12) חד
ני (9). הלוחיתו תיערך היום בשעה 1 בצהריים בבית העלמין באור-
עקיבא.

סמ"ר אושרי שוורץ (20)

מאת דורון גולן,
כתב "ידיעות אחרונות"

"אושרי שלי, תרע שאני ארבת אותך וג' אה בך יותר מתמיד. השם אושרי בא מחמיר לה אושר, אבל עכשיו האושר אבד", כך, בד" מעות, אמרה שני (12), אחותו של סמ"ר אושרי שוורץ (20), שדובא למנוחות ביום שי" שי בצעריים בחלקה הצבאית של בית-העל-מין באור-עקיבא.

"אני רוצה להודות לכולם שבאו ללוות את אושרי בדרך האחרונה שלו", אמר בקול שבור האב יצחק, "נתנו פרה, קיבלנו גיבור. אבל יש לנו אמונה - בצה"ל, במפקדים ובכולם. אין מה לעשות, זה הגורל ואתנו צריכים להיות חוקים".

האב קרא "קריש", וסיים בועקה קורעת לב: "אושרי, אנחנו אוהבים אותך". כשארוננו של אר שרי הודר לקבר טרי, נשכבה עליו אמו דולי, שהאלמנה מבעלה הראשון במלחמת יום הכיפורים, מסרבת להיפרד.

"לבנון הארורה גבתה מחיר נוסף ממשפחת שוורץ ומעם ישראל", אמר ראש מועצת אור-עקיבא, יעקב אדרי, חבר קרוב של משפחת שוורץ.

אושרי הותיר אחריו הורים ושלוש אחיות.

בוכים על הקבר הטרד. לבנון הארורה גבתה מחיר נוסף (נילוס: אביגיל עזרי)

אושרי שוורץ

האם איבדה בעל במלחמת יום הכיפורים

מאת יעל דניאלי

פעמיים התרסקו אנשי קצין העיר על דלתה של דולי שוורץ כשבטיהם בשורות איוב. לפני 24 שנה, במלחמת יום הכיפורים, הם בישרו לה על מות בעלה הראשון. אתמול, כששבד וסקדו את ביתה אנשי קצין העיר, דולי כבר ידעה: ירק אל תגידו לי שהוא מת, זעקה האם ששבלה אתמול את בנה, סמל ראשון אושרי שוורץ, בן 20.

"אושרי ידע שיתגייס לגולני. הוא רצה להיות לוחם. אמו בשום אופן לא רצתה לחתום לו, והוא הבהיר לה שאם לא תחתום, הוא יעזוב את הבית. בסוף היא השתכנעה וחתמה", סיפר הדוד שלמה אלקובי.

"דולי סיפרה שחלמה השבוע חלום על שני ורדים. אחד שחור ושני ורוד, ואז התעוררה בבהלה. מאז היתה מבולבלת ולא מרוכזת", הוסיף הדוד.

עשרות שכנים וחברים, תושבי אור-עקיבא, התאספו אתמול מתחת לבית משפחת שוורץ שבשכונת שז"ר הוותיקה, ומהבית נשמעו זעקות שבר. "הוא היה ילד טוב, חייכן וביישן. השאיפה שלו היתה להיות קצין, ועל השירות בלבנון הוא נהג לומר, שעדיף לו להיות שם מאשר לבלות באילת. כולם השתגעו עליו", סיפרו אתמול חבריו.

"המכה הזו כפולה ומכופלת, כי האם היא אלמנת צה"ל, וככל זאת הסכימה שבנה מהגישואין השניים ישרת בלבנון", אמר אתמול ראש מועצת אור-עקיבא יעקב אדרי.

אושרי השאיר אחריו הודים, דולי ויצחק, ושלוש אחיות. הלוויה תיערך היום בשעה 13.00 בבית העלמין באור עקיבא.

"הוא הנסיך שלי, עכשיו עטפו לי אותו בורים"

אמו של אושרי שוורץ, שבעלה הראשון נפל במלחמת יום הכיפורים, התעלפה בהלווייה בנה. "אושרי נפל בקרב", ספד לו אלוף הפיקוד, "אבל לא האויב הכריעו, איתני הטבע עשו זאת"

לקראת שובו הביתה מהצבא היתה מכינה לו מאכלים שאהב וכשנכנס הביתה היתה רוקרת ושרה לו 'גולני שלי'. גם השבוע היא הכינה לקראת שובו את מה שאהב - כבד קצוץ ועוגת ביסקוויטים.

אושרי אהב לצחוק, היה מסתלבט על כולם, אמרו עליו חבריו. במסלול קראו לו "מוישה אופניק", על שם "אופניק" מתכנית הטלוויזיה "דחוב טומסון", ואמרו שהמשפט שהיה שגור בפיו היה "למה דווקא אני?". וכך כתבו עליו כספר סיום המסלול:

"...אושרי תמיד יסכים לחלק קצת ממתקים/לתת, לעזור, פשוט נשמה, 24 שעות ביממה. אך זה אושרי שכמו אופניק/תמיד תאהב בלב/ אך תגיד נודניק..."

לפני חודש עלה אושרי ללבנון. היעד הבא שלו היה ללכת לקורס קצינים. ביום שישי הגיעו רבים מחבריו לפלוגה ולמסלול לבלוק שבשכונת שו"ד באור עקיבא, בהו בהלם במורעות האבל. "לפני שהפלוגה יצאה למארב האחרון", סיפר אחד מהם בשקט, "החבר'ה ישבו ודיברו על האפשרות שיחסלו מחבלים. הם עשו עבודה טובה, אבל חוסר המול הזה שתפס אותם..."

הם הוכירו את רונן ללוש "שיצא גיבור, שאחרי שהחבר'ה מצאו מחסה מהאש, הוא חזר לחלץ את חבריו וחילץ את שטרית הפצוע מאש התופת ונפצע בעצמו".

"אושרי, תדע שאני אוהבת אותך, אבל גאה כך עכשיו יותר מתמיד", בכתה. אחותו שלי, ביריה צמיד של אושרי שעליו רקום "גולני שלי". "אחי הלך לי ולעולם לא יהיה איתי עוד. עכשיו אני יודעת שאחי, שאני הכי אהבתי, לא איתי, איך אוכל. הוא לא היה צריך למות לנו", בכתה ואחר כך הוסיפה בשקט, כאילו התעוררה מחלום רע: "אני בעצם סתם בוכה, כי אני מתגעגעת אליו, אבל אני יודעת שהוא עוד מעט יחזור".

יעל דניאלי

מפלגת העבודה, אהוד ברק, ספד למת: "כדרך אל הבטחון והשלום נעבור דרך ארוכה וקשה". אבל עבור רולי, אמו בת ה-43 של אושרי, הדרך הזו הפכה כלתי אפשרית. שלוש מלחמות גבו ממנה מחיר ועכשיו היא לא יודעת איך תמשיך. מלחמת יום הכיפורים השאירה אותה אלמנה בת 19 עם תינוקת בת 40 יום. במשך 10 חודשים היה בעלה אליאס בחוקת גערר, עד שהתגלתה גופתו. 19 שנה מאוחר יותר, במהלך האינתיפאדה, בעלה השני, איציק (צ'ינג'י), אביו של אושרי, נפצע קשה בפניו מכקבוק תבערה. ביום חמישי האחרון לקחה ממנה מלחמת ההתשה

"אלי ותיק כאן בכית הקברות, הוא ישמור על אושרי", ועקה כשארית כוחותיה דולי שוורץ, שעה שארוננו של בנה יחידה, אושרי, הוטמן בארמה. אחד כך היא התעלפה. 24 שנה קודם לכן היא הביאה לקבורה, במעמד זהה ממש, את בעלה הראשון אלי (אליאס), שנפל במלחמת יום הכיפורים. עכשיו לא נותר לה עוד כוח. "אני רוצה למות", מלמלה. "אל מלא רחמים", סלסלה החון ורולי בכתה כקולי: "מה, כל זה על הבן שלי? אבל הוא רק בן עשרים... הוא הנסיך שלי ועכשיו עטפו לי אותו בורים. אני אקנה את כל החנות, רק תנו לי את הילד שלי".

מאות רבות של חברים, חיילים, בני משפחה ושכנים התאספו בצהרי יום שישי בחלקה הצבאית שבפאתי בית העלמין של אור עקיבא, ללוות את סמ"ד אושרי שוורץ בדרכו האחרונה. השמש יקרה, אגלי זיעה התערבבו בדמעות. "חבר שלכם הלך", ועקה שלי, אחותו בת ה-12 של אושרי, ליד הקבר הטרי וחבריו של אושרי, כמרים ירוקים ובכומות חמות, הוילו רמעה.

"אושרי נפל בקרב, אבל לא האויב הוא שהצליח להכריעו", ספד אלוף פיקוד הצפון, עמירם לוי. "לפני מספר ימים יצאו אושרי וחבריו מגולני למשימה קשה בשטח קשה, סבוך ופראי. לפנות בוקר זיהו את האויב. הפעולה בוצעה והם הכריעו את המחבלים ללא תנאי. תוך זמן קצר לא נותר כוח אויב שיעמוד מול אושרי וחבריו. לאחר מכן פרצה שריפה ואיתני הטבע הם שהכריעו את אושרי וחבריו". עשרות חיילי גולני עמרו שם עייפים ושבורים ואמרו שהם עוד לא מעכלים. "אל תכתבי שחטיבת גולני בוכה", ביקש אחר החיילים בשקט. "תכתבי שהיא גאה". "לבנון הארורה גבתה היום מחיר נוסף", ספר בכאב ראש מועצת אור עקיבא, יעקב אררי, המלווה שנים את המשפחה הוותיקה, "והיא גבתה היום מחיר ממשפחה שידעה תלאות ומכאובים והמשיכה קדימה". גם יו"ד

אושרי שוורץ ז"ל

בלבנון את בנה אושרי.

"המשפחה התומכת זה מה שמחויק אותה בחיים", סיפרו חברותיה, "דולי היא אשה רגישה מאוד, אשה חמה". "אושרי" היא קראה לבנה היחיד, על שום האושר שידעה שיסב לה בחייו. אבל הוא גם לא חסך ממנה דאגה, מאז התעקש שתחתום לו על שרתו בגולני. "מאז שעלה ללבנון היא נגמרה", סיפרו החברי רות, "אכלה את הלב, אבל נתנה לו תמיכה.

אושרי שורץ ז"ל.

גולני שלי,

אושרי שלנו

אוד עקיבא מבכה את בנה, אושרי שוורץ ז"ל

שלא האוייב הכריעו אלא אש רעה.

תהיה נשמתו צרורה בצרור החיים.

סמל אושרי שוורץ ז"ל הובא למנוחות באור עקיבא

אלפים ליוו כיום ו' למנוחות באור עקיבא את חייל צה"ל, סמל אושרי שוורץ, שניספה באסון כלכנון. מג"ד גולני, סא"ל חגי, אמר: "נפלת בקרב, נחוש ומחושב ואנשי הכוח שבו השתתפת גילו רמה מקצועית גבוהה. הכוח השמיד את האוייב ודבק במשימתו, אך אש אדירים שאחזה בשטח הפתיעה אותו. להבות בגובה של 10⁸ מטרים אפפו אותם מכל עבר. הטובים שבאנשינו, הטובים שבלוחמים שלנו נשארו."

המג"ד סיפר על רמותו של אושרי שוורץ: "אושרי היה חייל מצטיין, רמות למופת, אהוד ומקובל על חבריו, רמות מרכזית בחייה של הפלוגה, תמיד נכון לתרום את שלו בצורה הטובה ביותר. למרות האסון במשמחתו רצה יותר מכולם להצליח ולהתגייס לחטיבה קרבית. אנו גאים בוכות לפקר על אנשים כמו אושרי."

האלוף עמירם לויין סיפר בהלוויה על האסון: "הכוח יצא לפני מספר ימים למשימה קשה באזור סבון ופראי. לפנות בוקר הם זיהו את האוייב ופעלו ברדף אמיצה, נחושה ושקולה. הם הפתיעו את המחבלים ללא תנאי. תוך זמן קצר לא נותר כוח מהאוייב שעמד מול אושרי וחבריו. אז פרצה שריפה ואיתני הטבע הם שהכריעו את אושרי וחבריו. הוא נפל בקרב, אך לא האוייב הצליח להכריעו."

האב יצחק אמר: "נתנו פרח וקיבלנו גיבור. יש לנו אמונה בצה"ל, במפקדים, בכולם. נתתי חייל למופת, זה הגורל ומרגע זה כולנו ביחד".
ח"כ אהוד ברק אמר כי בזכות אושרי וחבריו יש לנו את מדינת ישראל. "בזכותכם אנחנו יכולים להביט מכער לרגעים הקשים ובזכותכם נמשיך לחיות".

פרח החייל

שם הפרח זורח
הוא מציינו ושוב בודח
הילדים חגים עושים מעגלים
סביב הפרס המדהים
אולי הפרח סתם סביון?
אולי הפרח ינקישון?
אולי רקפת, אולי דגנית?
אולי צבעוני, לא יודעת
אך לא דמיוני הוא
הפרח ורוד שחור
ומהבהב בצבע אפור
זהו פרח של עצב ושל שמחה
העיקר להיות בתקווה
כי פרח זה יצמח ויגדל
והיה חייל אצלנו בצה"ל
כתבה לזכרו: נטלי מטיס (בת 11) אור'עקיבא

הספד יעקב אדרי ראש המועצה

כואבים והמומים מביאים אנו למנוחת עולמים את אושרי היקר שלנו, הידיעה המרה הגיעה אלינו אתמול וכל משפחת אור עקיבא שרוייה באבל עמוק. לבנון הארורה גבתה היום מחיר נוסף ממשפחת שוורץ ומעם ישראל. אושרי נולד וגדל בישוב. הוא גדל בקרב משפחה חמה שנתנה לו הכל, משפחה זו שידעה תלאות ומכאובים המשיכה קדימה והכל למען הילדים. דולי, אשר איבדה את בעלה אליאס במלחמת יום הכיפורים הקימה משפחה נוספת, יחד עם יצחק, והיום הם קוברים את בנם אושרי. הבן רצה בכל מאודו לתת מעצמו ולהיות לוחם, למרות שהיה יכול לקבל פטור משירות קרבי, לא בנפשה מאימו ואביו עד שחתמו לו להתגייס לגולני, מי ידע ומי האמין שבחתימה זו נגזר דינו של אושרי, ההורים האהובים ייסו לשכנעו אך לשוא. דולי לא יכלה לעמוד מול תחנוניו ולהציל ואיפשרה לו ללכת לגולני, שם היה חייל למופת אשר נתן את הכל, תמך את אביו יצחק, אשר פעילותו ההתנדבותית ידועה ומוכרת לכולנו. למשפחת שוורץ היקרה - מנחם אתכם, היש בכלל מילים שיגידו מול הכאב ומול השכול? תחילה לקבור את אליאס והיום את אושרי בתקופה קצרה בה הורנו את גאוה למשפחתו, כמה חבל, כמה נקטע באמצע. אושרי נזכור אותך תמיד, אושרי, יהי זכרך ברוך.

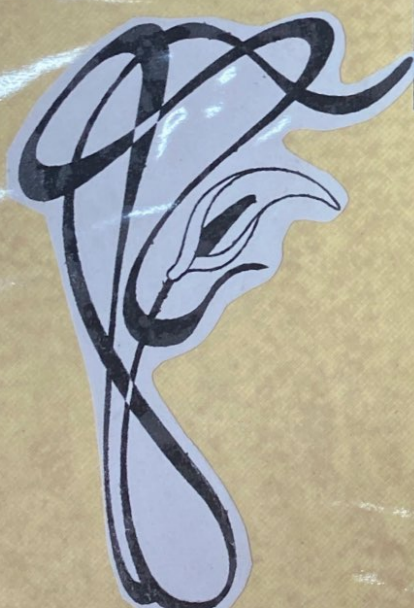

הספד האב יצחק

"אני מודה לכולכם שבאתם ללוות את אושרי בדרכו האחרונה, נתנו פרח קיבלנו גיבור. לנו יש אמונה בצה"ל במפקדים ובכולם, נתתי חייל למופת, זה הגורל ואין מה לעשות, אנחנו צריכים להיות חזקים מהרגע הזה ושכולנו נהיה ביחד".

הספד אלוף פיקוד צפון האלוף עמירם לוין

זיילינו בפעולה אמיצה נחושה ושקולה הכריעו את המחבלים ללא תנאי, תוך זמן קצר לא נותר כוח מהאויב שיעמוד מול אושרי וחבריו, לאחר מכן פרצה שריפה ואיתני הטבע הם שהכריעו את אושרי וחבריו. אושרי נפל בקרב אבל לא האויב הצליח להכריעו - בזכות בחור כמוהו וחבריו הלוחמים והמפקדים, יכולים בגליל לישון בשקט, יכולים בעם ישראל להתפרנס לחנך ולנפוש, בזכות אנשים כמוכם וכמו המשפחה שלכם. מי שיכול לשאת דברים כמו איציק על קברו של בנו ולעודד אותנו, מכאן אנו מבינים את כוחו של אושרי, אנחנו מצדיעים לאושרי, ומצדיעים לגולני ומרכינים את הראש לפניכם משפחה יקרה.

מתוך העיתון המקומי באור עקיבא "כאן אור עקיבא"

בוכים על אושרי

ישובים

החזון שבנע

זהו אושרי, שכולם בוכים עליו

נ.א.ת: אביחי חרד

תמונת ענק של אושרי שוורץ החייל השקיפה ממרומי הכמה על קהל הנוכחים הרב שהגיע ביום ראשון השבוע למתג"ס המקומי באור עקיבא לכבד את זכרו. אושרי התייצב כגאון, עם חיוך שכל מי שזכה להכיר אותו יודע לספר שהיה תמיד נסוך על פניו, לכוש מדי צה"ל ותגור אפור ונשק, מצפה לקרב. זהו אושרי לוחם חטיבת גולני. אושרי הגיבור, החי והנושם, שהביט ממעל על כולם ולא הבין על מה המהומה הרבה סביבו. אבל מאז אותה שריפה לפני כחצי שנה – המהומה רכה וגדולה. אושרי נפל במקום הארור והמקלל, במקום הקטן העלוב והמשוגע, במקום לדאגה – בלכנון, ואין נחמה. כי מה נגיד לאמא, מה נספר לאבא, ואיך נסביר לאחיות ולכל בני המשפחה. רבים רבים שבאו לנחם, לחזק, לעודד, להושיט יד, להשתחף בצער, לא היו מסוגלים להתמודד עם אמא ואבא שאיבדו את היקר להם מכל, את בנם-ילדם.

אסף אפללו, חברו של אושרי, שהוציא לפועל ערב מרגש עד דמעות ושהנחה את הטקס, סיפר לקהל הנוכחים על יום הזכרון האחרון לצידו של אושרי, כאשר ביכה מות חבר אחר שלו. אושרי, נזכר אסף, אמר לו שזהו כנראה הצורל ואין מה לעשות. אבל הגורל האכזר תעתע במשפחת

שוורץ בפעם השנייה. אסף אמר כי השנה יהיה לו קשה שבעתיים ביום הזכרון. האמן החדרתי, אבי צפון, העניק למשפחה פסל מעשה ידיו לזכרו של אושרי המונצח כמומנטים מחייו. זכרונות רבים הותרו אחריו אושרי. תמונת הענק התפוגגה ונעלמה, ותמונות חיים מגיל

המצוות ומאירועים משפחתיים לצד תמונות מהצבא הוקרנו על המסך בזו אחר זו. אושרי רקד, השתולל והתבגר לעיני כולם. לחשוב שלא יהיה עוד אושרי – מחשבה נטולת חיים שכזו – לא ניתן לתפוס. ההורים האבלים יחיו מעתה מהזכרונות, מאוסף חיו המטשטש של בנם, ממותו. ורק שלא נדע עוד צער.

אל חבכה חבר

"בשנה שעברה, כשבכיתי על חבר שנפל, אמרת לי: 'אל תבכה, זה גורל. בשנה הבאה זה יכול לחיות אתה או אני'. כך ספד אסף אפללו לחברו הטוב, סמ"ר אושרי שוורץ ז"ל, בטקס הצדעה לזכרו, שנערך השבוע באור עקיבא. שוורץ שירת בגולני, נהרג בשריפה בלבנון בחודש אוגוסט שעבר. בן 19 היה במוותו. מאות בני משפחה וחברים הצדיעו לאושרי והפסל אבי צפון, פיסל לזכרו פסל שהמוטיב המרכזי שלו הוא שורשי עץ הארז ומפת ישראל. בתמונה אמו של אושרי, דו"לי שוורץ, עם אחד מחבריו (כתבה: לילך נאמן-ברזילי. צילום: אבי כאכון)

יום שישי, כ"ד בשבט תשנ"ח – 20.2.1998

**תודת המשכחה
ומכתב המג"ד**

אושרי שוורץ

תודת

לשלוש שבתאי
לאדרי יעקב וחברי המועצה
לויקטור קראדי, רחל אבנעם
ומפלגת העבודה
לאלון בן דוד
ומועדון הגולף
לבני עגמי ומשפחתו
לשמעון גבאי, ציון חבו
למאיר גור
לחנהלת מכבי אור-עקיבא
לחברה לפיתוח קיסריה

ולכל תושבי
אור-עקיבא וקיסריה
ולכל המכרים והחברים
של אושרי
שעזרו ותמכו
במשפחה

חג שמח ושנה טובה

דולי ואיציק שוורץ

צבא הגנה לישראל
יח' ד.צ. 02773
ה' באלול התשנ"ז
7 בספטמבר 1997

לדולי ואיציק שוורץ

בנכם, סמל ראשון אושרי שוורץ, זכרונו לברכה,
נפל במהלך התקלות עם מחבלים, כתוצאה
מדליקה שפרצה ביום חמישי, כ"ה באב התשנ"ז,
28 באוגוסט 1997.

אושרי היה חייל למופת, מלא מרץ ושמחת חיים,
חייכן ומסור, דמות אהובה בקרב מפקדי וחיילי
הפלוגה הרובאית.

במהלך ההתקלות הפגין קור רוח ואומץ לב
וסייע בחיסולן של שתי חוליות המחבלים.
כשפרצה הדליקה חילץ לאחור עם יתר חבריו
לעמדה, אולם כוחותיו לא עמדו לו מול
העשן והאש העזה.

אין מילים במי להביע את עומק הצער והכאב
אותם אני חש על אובדנו של אושרי. השכול
והכאב מלווים אתכם שנים ארוכות
ותרומתכם לבטחונת של מדינת ישראל
ראויה להערצה.

היו גאים בבנכם אושרי, שהיה הילד של
המשפחה ועם זאת לוחם מעולה בפלוגה.

בשמי ובשם מפקדי וחיילי גדוד "גדעון", הנני
מביע את השחתפותינו באבלכם הכבד.
מי ייתן ולא תדעו עוד צער.

ניד דגב,

סגן אלוף, מפקד היחידה

ערב לזכרו של אושרי שוורץ (ז"ל)

"בשנה שעברה עמדנו יחד ביום הזיכרון דקת דומיה לזכר הנופלים, אני בכיתי על חברי שנפל בלבנון, אתה חיבבת אותי ואמרת לי "אסף אל תבכה זה הגורל בשנה הבאה זה יכול להיות אני או אתה. צדקת אושרי. איך אוכל לעמוד ביום הזיכרון בלעדך? מה עושים עם חבר כמוך שנשאר בן?"

20 דברים אלה אמר בקול חנוק מדמעות, אסף אפללו חברו של סמיר אושרי שוורץ ז"ל בערב הצדעה שאירגן יחד עם משפחתו לזכרו. ערב ההצדעה נערך בתחילת השבוע במתנ"ס

אור-עקיבא במעמד משפחת שוורץ, ראש המועצה וסגניו, מפקדיו של אושרי, חבריו לפלוגה, נבחרי ציבור ונאמרות מתושבי האזור שבאו להתייחד עם זכרו של הצעיר תושב אור-עקיבא. סמל אושרי שוורץ ז"ל נהרג בלבנון מאש שפרצה בעת קרב עם מחבלים, עם מותו הועלה אושרי ז"ל לדרגת סמל ראשון. דן שילון שלא יכל להגיע לסקס דיבר אל משפחת שוורץ והתושבים דרך מסך הוידאו, שילון ציטט מתוך שירה של רעיה הרניך: "ילד מת תמיד נשאר ילד גם עם הוא מבוגר, הוא הולך ואוזל..."

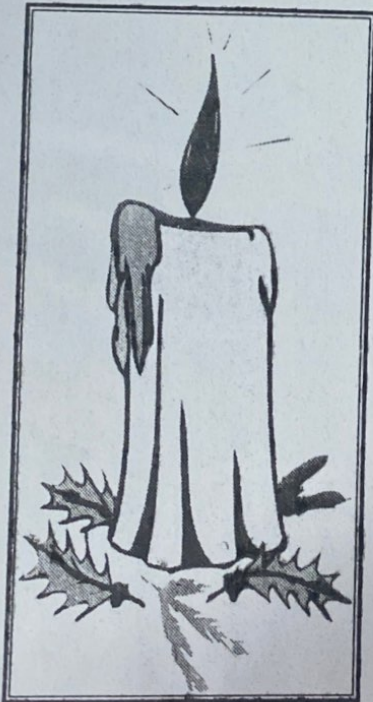
אתה מדפדף באלבום מהסוף לכיוון ההתחלה. שם היה גבר, חיל ועכשיו בתמונה אחרונה הוא נשאר לעד תינוק בן שבוע מכוסה בשמיכה ואור של אהבה, וכך יסא תמיד זיכרון של עובר, משהו שלא נגמר ולא יגמר עוד לעולם."

נופלים". במהלך הערב הוקרן סרט לזכרו של אושרי ז"ל, משפחת שוורץ והנוכחים באולם לא יכלו לעמוד למול התמונות ופרצו בבכי קורע לב - כאשר מולם ניצב אושרי מפריח נשיקות אל מול המצלמה, בבר-מצוה שחגג, בחתונת אחותו ומתקופת השרות הצבאי. לאורך כל הקרנת הסרט ניראה אושרי מחייך את חייו הנצחי שלא ירד מפניו. ראש המועצה יעקב אדרי בקול חנוק מדמעות סיפר על הרגע בו קיבל את הבשורה על מותו של אושרי ז"ל מקצין

משפחת שוורץ

העיר - " לא היה בכוחי לעמוד מול דולי ויצחק ולבשר להם שבנם לא בין החיים " עוד הוסיף אדרי כי " לבנון האדורה גבתה מחיר כבד מאתנו אזרחי מדינת ישראל ". אביו של אושרי ז"ל איציק הדליק לזכרו נר זכרון ולאחר מכן עלה הפסל אבי צפון שמכין פסל לזכרו של אושרי ז"ל והסביר את צורת הפסל שמורכב ממפת ארץ ישראל, עץ אלון, וחייל נח. מפקדו סא"ל ניר רגב סיפר כי אושרי ז"ל היה חיל למופת, מלא מרץ ושמחת חיים, עלם חמודות חייכן ומסור דמות אהובה בקרב מפקדיו וחיילי הפלוגה. במהלך החתופה הפגין קור רוח ואומץ לב וסייע בחיסולם של שתי חוליות המחבלים, כשפרצה הדליקה חולץ יחד עם חבריו לאחור אך כוחותיו לא עמדו לו למול העשן והאש העזה. למשפחה אמר " אתם מסמלים את מדינת ישראל, המדינה 50 שנה לקיומה, משפחה שהשכול והכאב מלווה אותה

שנים ארוכות, ותרומתכם למדינת ישראל ראויה להערכה. מהרגע הראשון לא חיפשתם אשמים וחיוקתם את ידי צה"ל מה שהקל עלינו להמשיך בכיווץ המלאכה. היו גהים באושרי שהיה הילד של המשפחה ועם זאת לוחם מעולה בפלוגה. לאחר מכן עלו אחיותיו של אושרי ז"ל שני וחני זו אחר זו. שני ציסטה מתוך "שיר לשלום" את השורה " איש אשר כבה נרו וסיפרה שהיא מתגעגעת לאחיה. "אני לא מאמינה שלא אראה אותך, כל מנגינה מזכירה לי אותך ... היתה אח מיוחד שלעולם לא אשכח " חני - כשאני רואה אותך בתמונות תמיד יוצאות לי הדמעות. אלוהים למה זה קרה? למה אושרי? במהלך הערב הושמעו קסעי שירה ע"י הזמרים המקומיים גילי שרון ואיציק עובדיה אשר בסיום הערב שרו יחד עם הקהל את שירת " התקוה".

6 חודשים לפנינו של אושרי שוורץ בואדי סלוקי שנדרום לבנון - והכאב מרם נדם

צער ושכול. משפחה חמה ותומכת, מלח הארץ, היא מסמלת את ארץ ישראל החזקה והיפה. דברים מרגשים נישאו ע"י אחיותיו חני ושני, "היית אה אמיץ וגיבור. היית אה מיוחד - שאין לאף אחד, אתה מאד חסר. אהבת, גאה ומתגעגעת" !!!

איציק, האבא הדליק נר לזכרו. רבים השתנקו ובכו למראה שקופיות וסרטים שהראו את דמותו של אושרי, שובכתו והן הנעורים שבהם חי ומהם נגדע.

אבי צפון, פסל, בן חדרה, נקרא להסביר את האנדרטה שיקים לזכרו של אושרי. הוא הציג דגם ובו שילוב בין עץ, סמל לגולני, ענף חסר בעץ אלון ולאורכו עוברת מפת א"י עליה גונן אושרי בגופו ונשמתו.

בין לבין הנעימו בשירים נוגים איציק עובדיה "הוא נשאר בן עשרים" וגילי שרון "מסביב"

שתור ואש לוחטת".

דברים נשאו גם הרב המקומי, ראש המועצה ואברהם וולד, מי שהיה מחנכו של אושרי בבית הספר התיכון תחמוני בחדרה.

האחיות שני וחני מדליקות נר לזכרו

ערב מרגש וכואב לזכרו של אושרי שוורץ בן ארץ-עקיבא, שנפל לפני 6 חודשים נערך ע"י חברו הטוב, אסף אפללו, במתנ"ס המקומי, משפחתו של שוורץ באור-עקיבא הופכת את-אט לסמל של תקומת עם ישראל בארצו. דולי, למשפחת אלקובי, איבדה את בעלה הראשון אליאס ברגר הי"ד במלחמת יום הכיפורים, ומאוחר יותר נישאה לאיציק שוורץ, חברו הטוב של בעלה, איציק שוורץ, נפצע בפניו מבקבוק תבערה כמחלק האיגת'סדה ובנם המשותף אושרי, מצא את מותו בדרום לבנון. סמליות גדולה מזו תקומת עם ישראל בארצו, להקדשה, למסירותנפש - לא יכולה להיות. בערב המרגש השתתפו מאות חיילים מיחידתו של אושרי ובתוכם המח"ט, המג"ד ומפקדיו השונים,

"נגדע האושר מלבנו", פתח ואמר אסף, "באותו קרב ארוז עם המחבלים בואדי סלוקי". והקהל קם לדקת דומיה.

נהי של בכי ליווה את כל הערב והצער באולם היה עמוק וכואב.

"אין יום שעובר בלי ששמך נזכר בין החברה" אמר חברו לנשק סמ"ר אריאל גרובר. "סימלת את האופטימיות, את שמחת החיים. בשבילנו תשאר תמיד חייכן. מצחיק, לא נשכח אותך לעולם, חבריך לנצח".

את הערב אמור היה להנחות דן שילון אך הדבר נבצר ממנו. קלטת הוקרנה על המסך ובה מסר דברי חיזוק למשפחה. שילון הקריא את שירה של רעיה הרניק "עכשיו אתה נח בני, עכשיו האדמה מחבקת אותך".

"ששה חדשים חלפו והכאב אינו מרפה" אמר סא"ל גיר רגב, מפקד הגדוד של אושרי.

"מחשבות מייסרות אותנו ללא הרף. אושרי, עלם תמורות, מלא שמחת חיים, אהוב ומקובל, יודע גם להיות רציני".

ועל משפחת שוורץ הוסיף - "משפחתו מסמלת את תקומת מדינת ישראל. זוהי משפחה למודת

הגדרה

לאסף אפללו ולכל מי שעוזר וסיוע בארגון הערב לזכרו של בנינו אושרי

ה"ד

דולי ויעקב שוורץ

דברים לזכרו של אושרי יקירנו
כתב: אסף אפללו
יום הזכרון תשנ"ח

דברים זכרם יום הזכרון לתלמי-צה"ל

קהל יקר ונכבד, לשמות שכולות
בשנה שעברה, ביום הזכרון לתלמי-צה"ל, נבאשתי עם חברי, בן לשבתם לכולם,
בה במרכז.

דיברנו על השירות הצבאי, ובפנינו הלך.
לאחר הצפירה, שמתה דמות מרדכי, חינך אותי החבר, ואמר לי שזה הזמן
וקשה הבנה, זה יבוא להיות, אפילו אני או הוא.
שנה שעברה עמנו לש, היום עמדת האתו המקום, אך בלעדי.
אותו החבר צפיר, הוא נהרג בלוחם השנה האחרונה, ואני, אני נצמד כל-יום,
במשך שנה, אולי "אני או אתה", אני נצמד, ומחכה לחיבוק משנה שעברה
אבל... היד שלו לא נוגעת וצדתי, היא תיגע ותחבק שוב אצולם.
עבלי אני עומד כאן, כדי להיות קרוב אליה, מכיוון שלמו מופיעים על מצבת-הנובלים.
סליח אושרי-שוכל

דברים ותלמה תלמי-צה"ל, הם בני-ישובנו - אור-עקרא, אושרי, הוא האחרון שהם
לשמות שכולות, יקירכם - תלמי-צה"ל - יקירנו.
"יהי זכרם ברוך"

חורשה לזכרם של הנופלים אור עקיבא

ראשית הדרך, לא קיבלנו את המדינה על מגש של כסף אלא בדם בנגו היקרים. החורשה תזכיר לנו תמיד את זכר הנופלים אשר בזכותם אנו יכולים להמשיך לחיות במדינתנו. נציג המשפחות השכולות מר גבי עמר אמר כי יכשאנו ניצבים מול מצבת האבן הזוטמת דלה הלשון מכדי לנשא את שם הכאב.

במעמד ראש המועצה וסגניו, המשפחות השכולות, רבני הישוב, נציגי קק"ל ותלמידי בתי הספר בישוב ניטעה השבוע חורשה לזכרם של הנופלים בני אר"ע בסמוך לבית העלמין בישוב. הישוב אור-עקיבא שכל 29 מבניו ובנותיו, ונבחר יחד עם עוד 50 ישובים להנציח את זכר הנופלים בהקמת חורשה לזכרם.

במסגרת שנת היובל למדינה, החלוטה מדינת ישראל באמצעות ועד היובל על מפעל משותף של המרכז השלטון המקומי, אירגון "יד לבנים" וקק"ל להנצחת הבנים והבנות שנפלו במערכות ישראל ופעילויות הביטחון. ראש המועצה אמר כי הנטיעות מסמלות את הקשר בין העם לאדמתו ויש בכך המשכיות ואיזון הרדי "נזכור כולנו את

החלוטה מדינת ישראל באמצעות ועד היובל על מפעל משותף של המרכז השלטון המקומי, אירגון "יד לבנים" וקק"ל להנצחת הבנים והבנות שנפלו במערכות ישראל ופעילויות הביטחון. ראש המועצה אמר כי הנטיעות מסמלות את הקשר בין העם לאדמתו ויש בכך המשכיות ואיזון הרדי "נזכור כולנו את

המשפחה והחברים בטורניר לזכרו

הסתיים טורניר הקט-רגל

קבוצת ה"אחים ג'י נח" כוכבת המשחקים.

אחד של איציק אנקווה, והתוצאה 1-6. "מסלה" ל"חברת חשמל" אילן אוסלי מ"ח.חשמל" צימצם בשער יפה לתוצאה 2-6 ואילו אלי בן חור מ"האחים ג'נח" בשער עצמי, הכריע את התוצאה ל 3-6 לקבוצת ה"אחים ג'נח". שפט מצוין השופט יגאל רובין לעיני 400 צופים.

בסיום המשחק העניק ראש המועצה את הגביע לקבוצת ה"אחים ג'נח" וזה נתרם ע"י הקבוצה למשפחת המנוח. כיכבו בקבוצה המנצחת "האחים ג'נח": אלי בן חור, יעיש סויסה, איציק הוקה, עמיר ואלי ג'נח, ומנחם אדרי.

בקבוצת "ח. חשמל" השתתפו השחקנים: אבי וירם תורג'מן, איציק אנקווה, דו עיראקי, משה כהן והדר ברק.

גמר בית תחתון

הסעות חן שוורץ-גננות דהו-2-6 מלך השערים קלוד מלכה 16 שערים.

קבוצה הוגנת אחים כדורי.

יש לציין את העבודה הקשה שעשו אודי לוי וניסים סויסה באירגון הטורניר.

כתב: צרוד יעקב

הטורניר, לזכרו של אושר שוורץ, התקיים במשך כחודש ימים, נפתח במעמד ראש המועצה ואישים מכובדים השתתפו 16 קבוצות מהאזור. לגמר העפילו קבוצת "חברת החשמל" שהפסידה לקבוצת "האחים ג'נח".

בחצי הגמר גברו "האחים ג'נח" על קבוצת "גסתו" 2-0. כובשי השערים הם: אלי בן חור ואלי ג'נח.

צחי אילון ואבי פרידה מחמיצים.

בחצי הגמר המקביל בין קבוצת "ח.חשמל" לקבוצת "גבאי" הסתיים המשחק בתיקו 1-1 כשהשחקן איציק אנקווה כובש ל-"ח.חשמל" וצחי אילון כובש ל"גבאי". המשחק הוכרע בפנדלים מ-7 מ' בתוצאה 2-0 ל"ח.חשמל" כובשי הפנדלים הם: יורם תורג'מן והדר.

בגמר ניצחו ה"אחים ג'נח" את "ח.חשמל" בתוצאה 6-3.

ה"אחים ג'נח" שיחקו מצויין וגילו יכולת טובה, כשאלי בן חור פתח בשער יפה והעלה את קבוצתו ליתרון 0-1.

איציק אנקווה "ח.חשמל" השווה את התוצאה ל 1-1. סויסה כבש שער נוסף ל"אחים ג'נח". ולאחר מכן אלי ג'נח בצמד שערים נוסף העלה את היתרון ל 4-1 עוד שער של סויסה ועוד

ספורטאי
הטורניר
כפעולה

לגולנצ'יק שלנו.

חודש לפני שידעת שקולני אותה רוצה להעביר כמה שנים, את רוב הזמן שהיה לך היית מלקים בטומונים קשים.

כי... את עצמך במצבים אהבת, ובשיקוי שיהיה עליהם את סיימל העץ הרבה דברים הינחת.

אבל אני שטולת את עצמי שוב ושוב מה שווים כל הסמלים אם עכשיו אפשר איטולת אותם רק, במצבים מקופאים?

ומה זה שווה שם-שם-כך אהבת את עצמך במצבים, אם בתאריך ה-28-8-97 היית עמוס בסנינים עכשיו? והתעורה שהגיעה... היה כתוב בה שאית בדוגמה, אבל כרגע מה הדרישה שווה?

רצינו שנתה תסוף את התעורה, רצינו איטולת את טולר על פנייך ורצינו שיהיה כתוב בה אושרי שווה בלי העץ ורצינו... ורצינו... ורצינו.....

ומה שנישאר זה רק משפחה עם זה טאוב משפחה שמגיעה שיקחו לה חלק מהעוץ, ולא סתם חלק אלא חלק שהיה זה חלום.

כאן מה שאתי כותבת אני רק רוצה להדגיש כמה שאני אהבת, ושאלתך לא אשכח.

אני זוכרת שאהבת את הים, אבל יותר לא נטוף אותך שם!!!

ואני זוכרת כמה שאהבתך אולי היתה אהבת אמת, רק חבל שהם כבר נצמח וכל זה לא חלום זאת האמת

ועכשיו אתה מת

דוד, גדול...

אם נשקיר את הדפים שכתובם נראה תוך זמן קצר
שהם פתאום נעמד וניסוה רק דפים ריקים דפים הוי
תמונה האי חנויות דפים שיש בהם רק הכי ודמעות.
אמה זה קרה אני?

אמה אויבנו אחד משלנו?

אנשי, שניכנסים אליכם הביתה רטאים רק תמונות,
בגדים ודברים אישיים שלך ואיך אתה ארשה
לכחם זיטולת את הדברים שלך הוי זה פתוי לא?
לא דבר שלך הפך לסמל קדוש, השם שלך מועבר
רק בארועים הכי יפים שאפשר לתאר, שאלו דברים
אם הסמל של זילוני לא אחד מהמשפחה שרואה את
העל הזה פיטאום קופל ומסכה אהביו אמה או לאני
הטו שייך.

הכחלת אותנו כמו שהרעילו אותך טיין מה אפשר
זילוני זה חלק מהמשפחה, חלק ממך ולשם גמ תרמת
את עצמך, את הצורה, את הטוב הקטן,
את העניינים הקטנות והשובבות ואת כל מה שאנחנו
רוצים עכשין זיטולת, ואף אני יודעת שזה לא יקרה,
רק בחלומות הכי יפים שלי זה מה שאני רואה
ואני לא רוצה להתחיל למר, אחרי שאני חולמת עלייך
אני מרגישה בעננים, כיאני יודעת שזה לא היה באלות
ובגללי זה אני חושבת על זה היום, על התקופה היפה
בדפים הסגורים של הלבבות.

זהיתו אותך צוד גבול, תשמור על

עצמך ועליו...

לרות

האושד, שניגמר!

אולשרי, כבר שנה ביצעתייך והכל נראה חלום
אני כבר בת 16 ובגוד כמה שנים אני אהיה
יותר גבושה אמק אהא אויך צה יכול איהיות,
כי שאתה היית חייא אני עציין הייתי יאצה קאנה
לותה עציין חייא טויך צה שאני גוצאת?
אלא אזם אלמעה השמיים ויל נר צווק, שלק כבה
אהא אני לא יוצאת אמה א-כק מהר היי טוור
שלו הטוור רק לשנות ה-20 של חייך.

אולשרי אני מתגעגעת וקשה לי לטוור, לפעמים
אני שוכחת שצה באמת קרה אמילפחה שלי,
הא עציין מעורפא טוני א הצמן אומרת אלצמי,
אולשרי את.... אולשרי את... רק כבי אנסות אלקא
את צה אהא.... לשווא.

החגים מיתקרבים וייפה אולשרי שנו שוק את הקא
שלו היינו שומעים בקרבות וייפה אולשרי שהיינו
טנים מסתובק עם החברים ביום כיפור?
היום אני מיסתכלת ורטוה רק את החברים,
ומחפשת אותך קינחם אהא פתאלום נוכל האסמיון
טוני אומרת אלצמי צה לא יכול איהיות כי אולשרי,
אולשרי שאנו את.

אלוהים אמה צה נעלכי אמה א צה ניגמר?
אני שאלות את אלצמי יום יום את אותה שאלה
טול אתה לא אנה אי האם אתה יכול?

מיתגעגעת וחולבת עלייך

א הצמן... שרות

